

Josep M. Terricabras es jubila de professor de la UdG

► La Càtedra Ferrater Mora, que ell va fundar i dirigir, li retrà dijous un homenatge ► L'eurodiputat d'ERC continuarà de professor emèrit a la UdG

DdG GIRONA

■ El polític eurodiputat per ERC Josep Maria Terricabras es jubila de professor de Filosofia de la UdG, i passarà a ser professor emèrit d'aquesta universitat, ha anunciat la càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani de la UdG.

La càtedra ha organitzat un acte d'homenatge al que és un dels professors compromès amb la Universitat de Girona des de la seva creació, i a més a més un dels puntals de la projecció exterior del centre, on va fundar la càtedra que porta el nom de Ferrater Mora, talaia des de la qual han impartit lliçons pensadors internacionals de la talla de Chomsky, W.V. Quine o Adam Shaff.

L'acte tindrà lloc aquest dijous vinent, 17 de novembre (Dia Internacional de la Filosofia), a les 18.00h, a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona.

El doctor Terricabras impartirà

ANIOL RESCLOSA

Josep M. Terricabras.

la lliçó *Tot és provisional*, que serà la seva *lectio ultima* com a catedràtic titular de Filosofia i la seva primera lliçó com a professor emèrit.

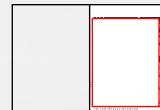
Intervindran també en l'acte els doctors Josep Lluís Prades (direc-

tor del Departament de Filosofia), Josep Gordi (degà de la Facultat de Lletres) i Sergi Bonet (rector de la UdG).

Joan Vergés, actual director de la càtedra Ferrater Mora, ha aclarit en un comunicat que «la Càtedra Ferrater Mora no "jubila" en cap cas el doctor Terricabras» i que, en tant que director honorari i fundador que n'és, espera comptar amb ell per molts i molts anys.

Josep Maria Terricabras es va doctorar en Filosofia i Ciències de l'educació per la Universitat de Barcelona i per la Universitat de Münster (Alemanya). Ha realitzat estades d'investigació a la Universitat de Münster, al St. John's College de Cambridge (Anglaterra) i a la Universitat de Califòrnia, Berkeley (EUA).

L'any 1995 va ingressar com a membre de la Secció de Filosofia i Ciències Socials de l'IEC. La seva especialitat és la filosofia contemporània, i sobretot l'obra del filòsof Ludwig Wittgenstein.

CULTURA I ESPECTACLES

P27

Albert Serra, ahir, al Truffaut de Girona ■ MANEL LLADÓ

Albert Serra estrena al Truffaut 'La mort de Lluís XIV'

Jean-Pierre Léaud, actor fetitxe de François Truffaut i protagonista del film, va tenir una indisposició i no va poder assistir a l'acte

IOC Institut d'oftalmologia clínica girona
cirurgia refractiva

ET VOLS TREURE LES ULLERES?

Juli Garreta, 13, 2n pis - 17002 Girona
Consultes Externes **Clínica Girona**
Tel. 972 412 413 - Urgències 24 hores - www.oftal.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Girona

DIJOUS • 17 de novembre del 2016. Any XLI. Núm. 14101 - AVUI / Any XXXVIII. Núm. 12971 - EL PUNT

GIRONA

P8

Els veïns de Sant Narcís se senten sols en la lluita pel parc Central

CRESPONS • Lamenten el poc suport a la campanya rebut de col·legis professionals, entitats i fins i tot dels tres exalcaldes

OBRES • Demà es compliran 99 mesos des de l'inici de les obres i es penjaran els crespons corresponents al novembre

Sanitat

P6-7

Imatge de l'hospital Josep Trueta ■ JOAN SABATER

Un hospital i tres pretendents

Anàlisi de la pugna pel nou Josep Trueta

Societat

P10

1.800 famílies en situació de pobresa energètica

El nombre d'atesos per la Creu Roja s'ha triplicat en els últims dos anys

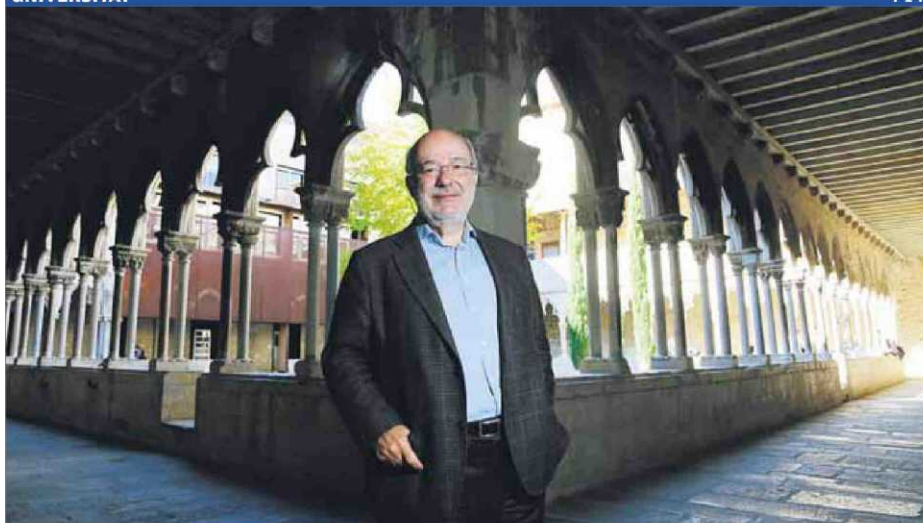
Punt Divers

P31

Gendarmes amb els papers poc clars a Lloret

UNIVERSITAT

P14

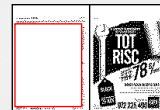
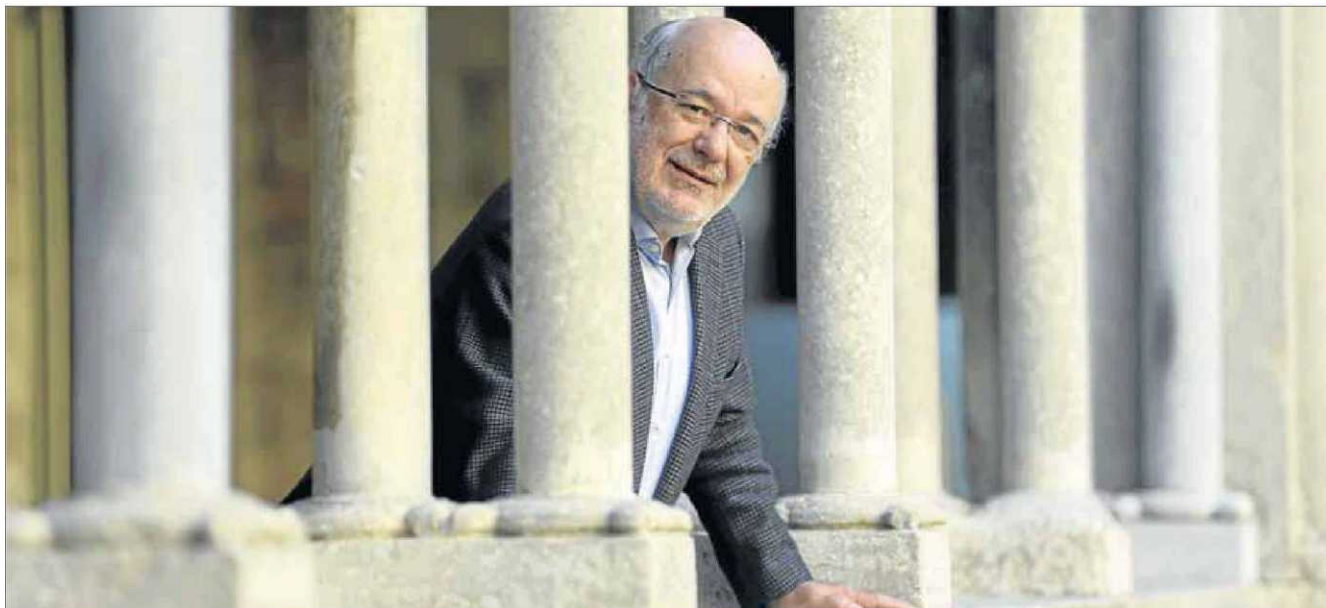
Josep Maria Terricabras, fotografiat ahir al claustre de la Universitat de Girona ■ QUIM PUIG

L'última lliçó del filòsof

Josep M. Terricabras es jubila i inicia la seva etapa de professor emèrit

idealista

dibuixa on vols viure

Josep Maria Terricabras Filòsof, catedràtic, polític, eurodiputat i artífex de la Càtedra Ferrater Mora de la UdG**Josep Maria Terricabras**, ahir al claustre de la Universitat de Girona, a l'edifici de Sant Domènec ■ QUIM PUIG

Tot és provisional
Coincidint amb el Dia Internacional de la Filosofia, Josep Maria Terricabras impartirà avui la lliçó *Tot és provisional*, la primera com a professor emèrit de la Universitat de Girona. L'acte tindrà lloc a les sis de la tarda, a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres, en el marc d'un homenatge organitzat pel departament de filosofia. ■

“He mirat d'ajudar els meus alumnes a ser crítics”

DOCÈNCIA · “Anar a fer classes a la universitat sense haver passat per la docència a secundària ens pot fer perdre una visió molt important del que això representa” **UDG** · “Modestament he treballat perquè la Universitat de Girona, que va néixer com una universitat perifèrica, i per tant petita, no fos esquifida, d'aquí la idea de la Càtedra Ferrater Mora”

Joan Trillas
GIRONA

El doctor Josep Maria Terricabras s'ha jubilat de la docència, a la UdG. És ja professor emèrit i, actualment, eurodiputat d'ERC. Artífex de la prestigiosa Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani, filòsof, divulgador, tertulià, acadèmic, avui rep un homenatge en un dia molt apropiat, el Dia Mundial de la Filosofia.

Tot a punt per a la darrera lliçó?
Per a la *lectio ultima*, sí! La meua darrera classe, però, la vaig impartir el 8 de maig del 2014. La d'avui serà més simbòlica i solemne i, de fet, si m'ho permet, testamentària.

Espero que no de punt final!
Confio que no! Ara sóc emèrit... tot i que mai se sap.

Què voldrà comunicar? Per cert, tindrà com a alumnes des del rector fins a molts companys seus...

Sí, és cert. I miri, vull donar una visió de quins han estat, modestament, els meus punts forts com a docent i de quina ha estat la meua activitat, fonamentalment en la filosofia, i el treball que he mirat de fer per ajudar els alumnes a ser més crítics i més rigorosos a l'hora de pensar.

El títol ‘Tot és provisional’ no deixa de ser atractiu i molt Terricabras, per cert...

Des de jove, la idea de l'acabament de la vida la tinc claríssima... i, és clar, si la vida s'acaba, les altres coses també!

Així, a quines coses dona importància?

Doncs en fer-me gran he anat donant importància a com és de casual tot. I, per tant... tot és provisional! Tant el bé com el mal que es fa. Per això és tan important treballar des del teu espai per mirar que les coses no acabin pitjor de com les has trobat.

Fem un ràpid viatge en el temps, segurament massa ràpid per a tota una vida. En tot

cas: què veu quan recorda els seus inicis com a professor?

Veig el Terricabras que va entrar el 1978 a l'aula de l'ara IES de Sant Elm, a Sant Feliu de Guíxols, on va estar nou cursos com a catedràtic. Va ser llavors quan vaig tornar a trepitjar un institut, ja com a professor, després d'haver fet el doctorat a Alemanya i haver estudiat a Anglaterra. I miri, aquesta etapa la recomanaria a tothom que es vulgui dedicar a la docència.

Per què?

Perquè anar a fer classes a la universitat sense haver passat per la docència a secundària ens pot fer perdre una visió molt important del que això representa. Una experiència extraordinària! Els darrers dos cursos, però, ja ho compaginava fent classes de lògica a la universitat. Allò em va permetre saber com explicar-me... la claredat és un valor substantiu! En definitiva: posar-me al nivell dels alumnes per portar-los a un nivell superior. Cal explicar coses que un entén perquè els al-

tres les comprenguin. Això és l'ensenyament democràtic. Si no ho entenen, no ho poden replicar.

Continuem avançant. La UdG. Quina creu que seria la seva principal aportació?

La Càtedra Ferrater Mora. Abans, càtedres que no fossin d'oposició no existien. I aquí vam fer la primera, el 1989. Tenia clar que seríem una universitat perifèrica, però això en cap cas implicava ser marginal. Petita, sí. Marginal, de cap de les

L'acabament de la vida el tinc claríssim... i, és clar, si la vida s'acaba, les altres coses també!

maneres. Un home com Ferrater Mora, a qui li va encantar, donava prestigi internacional i, amb els anys, hi han desfilat primeríssimes figures; els més grans pensadors del món. Entretots hem aconseguit que en alguns aspectes siguem petits però excel·lents en molts casos.

No oblidem el Terricabras emèrit. Com ho va viure?

Vaig començar a la ràdio amb Rafael de Ribot i, després, amb Gaspar Hernández. Des d'una posició d'esquerres vaig procurar ser crític i auto crític, i això l'audiència ho va valorar. La meua vida docent i els estudis m'han marcat d'una manera definitiva en tot, com pot veure.

De professor a tertulià i, ara, al Parlament Europeu per ERC. Què li diuen?

Doncs: “Es nota que vostè no és un polític!” I, miri per on, això ho considero tot un elogi. Hi faig reflexions sobre ètica que, la veritat, no són habituals al Parlament. El que deïem, tot és provisional...

Terricabras: «El cultiu de la filosofia és el cultiu de la defensa personal i col·lectiva»

El ja professor emèrit de la UdG recorda com a «magnífica» l'etapa de nou cursos que va passar a l'institut de Sant Feliu de Guíxols de professor

DdG GIRONA

■ Coincidint amb el Dia Internacional de la Filosofia, l'eurodiputat Josep-Maria Terricabras va impartir ahir la lliçó *Tot és provisional*, la seva *lectio ultima* com a catedràtic titular de Filosofia, però la primera com a professor emèrit de la Universitat de Girona.

Terricabras va afirmar que «el cultiu de la filosofia és el cultiu de la defensa personal que, en escampar-se i ampliar-se, va construint la defensa col·lectiva, va enfortint la condició de ciutadans i el sentit d'humanitat».

L'acte va tenir lloc ahir a la tarda a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres, en el marc d'un homenatge organitzat pel Departament de Filosofia.

El rector de la UdG, Sergi Bonet; el degà de la Facultat de Lletres, Josep Gordi; i el director del Departament de Filosofia, Josep Lluís Prades, van participar a l'acte de reconeixement a Josep-Maria Terricabras pels anys de dedicació a la universitat com a professor i investigador.

La Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani, de la qual Terricabras va ser fundador, es va afegir a l'homenatge i va aprofitar per fer saber que «no jubila en cap cas Josep-Maria Terri-

Terricabras, a la sala de Graus de Lletres, plena de gent. ANIOL RESCLOSA

cabras», el qual, «en tant que director honorari i fundador que n'és, se l'espera per molts i molts anys».

Terricabras va rebre una sonada ovació al moment de pujar al púlpit per expressar l'«enorme satisfacció» per haver pogut fer durant tants anys la feina de professor, i va recordar que sempre ha demanat als alumnes que siguin «rigorosos en el pensar» i que «posin les seves capacitats al servei dels més febles».

En aquesta última lliçó, prepa-

rada en un to «excepcional i testamentari», Terricabras va recordar com a «magnífics» els nou cursos que va viure com a professor de secundària a l'Institut de Sant Feliu de Guíxols. «L'experiència d'ensenyar a secundària hauria de ser obligatòria», va dir.

L'homenatjat va assegurar que Wittgenstein és l'autor que més l'ha «atrapat» i que, del filòsof austríac, va aprendre que «descriure bé la realitat és molt difícil» i, un cop descrita, «n'hi ha d'altres, de realitats, no només la teva».

LA CRÒNICA

Joan Trillas

Provisionalitat 'eterna'

Amor, coneixement, compassió i país. Dit així, a raig, i sense un context sonaria a propaganda. Però si el marc, el físic, on van ressonar aquestes paraules és la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona, i la persona que les enumera és el doctor Josep-Maria Terricabras, estem davant de la declaració d'una vida, i no només acadèmica. Un vida de compromís amb la societat i de treball intel·lectual. Ahir, a les sis de la tarda, el departament de filosofia va organitzar un homenatge al professor Terricabras amb motiu de la seva jubilació; relativa, perquè és diputat al Parlament Europeu per ERC, on defensa un país, el català, lliure i sobirà, i també, perquè ara ja és professor emèrit.

Una *lectio ultima*, o classe magistral, amb el títol de *Tot és provisional*, va servir al filòsof, artífex de la prestigiosa Càtedra Ferrater i Mora de Pensament Contemporani per destacar els principals trets del seu treball. Una aposta vital que, segons va defensar, s'ha basat "en una obsessió per la claredat", en sintonia amb "una defensa, en la meua vida docent i no docent, del cultiu de la defensa personal i de la col·lectiva". Una trajectòria, vital i professional, marcada per potenciar un pensament crític; un ideari que es podria resumir per descriure bé el que t'envolta per tenir, almenys, una realitat –de moltes– ben definida, qüestionant veritats amb un esperit crític en les respostes.

És cert que va fer un repàs per la seva vida acadèmica; per la seva estada a Alemanya, Anglaterra, com a professor de secundària, la creació de la càtedra i moltes altres reflexions en el més pur estil Terricabras. Però el que és significatiu de la seva lliçió, a banda de filòsof,

El professor i polític Josep-Maria Terricabras, ahir, a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la UdG ■ J. SABATER

va ser l'aferrissada defensa del valor de llenguatge; el valor de les paraules que, ben ordenades, fan un concepte i serveixen per estructurar una ment. Si aquest no es cuida, va sostenir, estariem davant d'una decadència intel·lectual.

El professor Terricabras ha ajudat a donar prestigi intel·lectual a la Universitat de Girona

Però segurament, tot i l'esforç, absolutament rigorós de Terricabras per fer un repàs pel seu pensament i inquietuds, el mapa d'una persona no es completa sense la visió que en tenen d'altres. Abans

d'iniciar la *lectio ultima*, el director del departament de filosofia, Josep Maria Prades, va remarcar el lideratge de Terricabras, que "ha ajudat a donar prestigi intel·lectual a la UdG", a més del compromís del filòsof "pel seu país i el seu temps". Uns arguments que, amb diferents paraules, també va posar de relleu Josep Gordi, degà de la Facultat de Lletres, que va agrair-li la defensa que fa de Catalunya a Europa. Una tasca i un treball que, en paraules del rector, Sergi Bonet, les ha fet un home que és "activista, orador, filòsof, lluitador i ciutadà". Un denominador comú que destaca el doble paper de Terricabras en mirar de ser un erudit de mida humana que ha treballat per "un futur millor", segons Bonet.

Una obra de l'artista Pere Jaume i un llibre elaborat pels seus companys, com a tribut, va tancar una classe –magistral, si voleu, a voltes també mediàtica– amb una assistència de públic que va omplir la Sala de Graus, la qual cosa no deixa de ser un bon punt –no pas final– per a una trajectòria que encara té molt per donar –no s'ha d'oblidar que és emèrit i que alguna classe més farà–. Amb tot, i malgrat l'esforç pel que fa a l'argumentació a l'hora de defensar que tot és provisional; vist el personatge, la seva vitalitat i el llegat que deixa i deixarà ens convida a pensar que som davant d'una provisionalitat eterna, amb permís de Terricabras, que amb el seu esperit crític segur que m'ho qüestionarà.

La *lectio ultima* de Josep Maria Terricabras es va celebrar en una Sala de Graus de la Universitat de Girona plena de gom a gom. DAVID BORRAT

L'última lliçó de Terricabras: "Tot és provisional"

El filòsof i eurodiputat d'ERC, homenatjat a la UdG

Crònica

JOSEP PASTELLS
BARCELONA

“**T**ots tenim la vida a l'encant, tot s'acaba”, va remarcar ahir al vespre Josep Maria Terricabras per justificar el títol *-Tot és provisional-* de la seva *lectio ultima* a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona (UdG). L'acte coincidia amb el Dia Internacional de la Filosofia i va esdevenir un homenatge a l'eurodiputat d'ERC, jubilat de la docència i professor emèrit. “L'amic Terri, artífex de la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani, és filòsof, activista, polític, pensador, professor, tertulià i sobretot ciutadà”, va afirmar Sergi Bonet, rector de la UdG. Davant l'auditori que omplia a vessar la sala, va descriure Terricabras com “un pensador que també actua, un home combatiu que ha lluitat tota la vida fins a fer-se imprescindible”.

“Estic literalment aclaparat”, va dir l'homenatjat, que el 1987 va fer la seva primera classe al llavors Col·legi Universitari de Girona. “Us miro i penso que totes aquestes persones juntes és possible que només hi torneu a ser quan ja no hi sigui”, va afegir entre les rialles del públic. Després d'explicar que Nietzsche i Wittgenstein són els autors que més l'han trasbalsat, Terricabras va recordar els seus inicis com a professor de secundària a l'institut de Sant Feliu de Guíxols, on va descobrir “la gran dificultat d'explicar Hegel a

Docència
Com a mestre va descobrir “la dificultat d'ensenyar Hegel a nanos de 17 anys”

Llenguatge
“Cada cop pateixo més per la decadència intel·lectual”, assegura

nanos de 17 anys”. Allà també va reforçar la seva convicció que la filosofia, per complicada que sigui, s'ha d'exposar amb la màxima claredat possible. Se'n va adonar quan, en un examen de COU, una alumna va escriure aquesta explicació sobre els conceptes universals: “*Tanto quitan como ponen, pero ponen más que quitan y quitan menos que ponen*”. En cridar-la al seu despatx i preguntar-li: “*¿Qué quitan?, ¿qué ponen?*”, ella va respondre: “Això ho sabrà vostè, que és filòsof”.

Ja en l'etapa universitària, Terricabras sempre va procurar que els alumnes “no s'obsessionessin amb la filosofia, que mantinguessin la curiositat i una dieta intel·lectual variada, un criteri rigorós però no pretensions sense renunciar a la ironia i el bon humor”. Segons ell, “s'aprèn a filosofar per mitjà del contrast, el debat i el diàleg”. Durant la seva última lliçó, es va mostrar convençut que la filosofia “és sobretot una manera de fer; qualsevol activitat o disciplina pot tenir un caràcter filosòfic”. Per això, però, cal “descriure bé, qüestionar les realitats aparents, mantenir l'esperit crític i afinar i matisar els judicis”.

Terricabras també va fer una defensa aferrissada de l'ús rigorós del llenguatge: “Cada cop pateixo més per la decadència lingüística global, que ve a ser una decadència intel·lectual”. A les tres passions que governaven la vida de Bertrand Russell –amor, coneixement i compassió–, Terricabras n'hi afegiria, va dir, una quarta: “El país”. ■

L'adéu apassionat del professor Terricabras

 udgent.udg.edu/ultima-llico-terrificabras/

24/11/2016

La *lectio ultima* de Terricabras – titulada “**Tot és provisional**” –, “que és tot un gènere, un acte solemne i simbòlic”, va comptar amb una nombrosa assistència d'autoritats acadèmiques, professorat, deixebles, PAS, amigues i amics del professor. “Tinc la sort de compartir el vostre afecte i estimació, absolutament immerescuts: és amb aquest sentit que entenc l'homenatge”.

El director del **Departament de Filosofia**, el doctor Josep Lluís Prades, va recalcar que “Terricabras és un personatge absolutament crucial per a la UdG i per a la filosofia catalana, perquè ha exercit un lideratge que l'ha convertit en una figura central del panorama intel·lectual català”. Després d'esmentar el seu **currículum**, va dir que en Terricabras, amb la seva “varietat d'interessos i el rigor en el treball, no solament es reflecteix “la profunditat intel·lectual, sinó una particular categoria moral”. Va acabar amb aquestes paraules: “Calia que avui diguéssim això d'una persona raonablement escèptica i raonablement entusiasta. S'ha escrit que un savi és algú la intel·ligència del qual explica la seva bondat. Terricabras és un home savi”.

El doctor Josep Gordi, degà de la **Facultat de Lletres**, va fer després un triple agraïment: “Com a ciutadà, gràcies per defensar els nostres drets; com a professor, gràcies per reivindicar la tasca docent en tots els nivells de l'ensenyament; i com a degà, gràcies per tot el que has sembrat i per la tasca feta en el departament”.

Al seu torn, el doctor Sergi Bonet, rector de la UdG, va fer un elogi de la figura del professor en aquests termes: “En Terri és filòsof i activista, polític, organitzador, orador, escriptor, pensador, lluitador, treballador, professor. És això i molt més. I, sobretot, és ciutadà, perquè ha cregut i creu en un futur millor per als seus conciutadans. Una definició tan senzilla i alhora tan justa, tan precisa. Tot el treball d'en Terri em penso que ha tingut aquest blasó, aquest escut. Tant des de la perspectiva més intel·lectual com des de l'òptica més arran de carrer, més combativa. En Terri ha estat, i és, divulgador, dinamitzador, ànima de multituds d'actes i esdeveniments. Des de la talaia de la filosofia es podia haver amagat en una torre d'ivori des de la qual contemplar la societat sense intervenir-hi. Però no. Ha fet seva aquella definició de l'intel·lectual engagé – el pensador que intervé, que modifica, que fa seva la societat – tal com va ser dibuixada als anys 50 a França i com va preveure Rousseau en el seu contracte social. L'home de pensament que també és home d'acció. Així, el professor Terricabras, el doctor, el catedràtic, l'especialista en **Wittgenstein** i el llenguatge, ha estat protagonista (i ho és) d'un període apassionant de la història, que va des de la lluita antifranquista al desig de la plena sobirania d'una nació. Aquest Terricabras combatiu, aquest “ciutadà”, com deia abans, és, d'alguna manera la síntesi de tots els Terricabras. Allà on totes les seves facetes prenen un sentit unitari.

Josep M. Terricabras va començar la seva “lectio ultima” parlant de Wittgenstein, “l'autor que, juntament amb Nietzsche, més m'ha trasbalsat. No es pot pensar igual després de Wittgenstein, perquè descriure bé la realitat és molt difícil”. Va partir dels *dictum* del filòsof, traduïts al català per ell mateix, per tal d'assegurar que “la meta de la filosofia és mostrar a la mosca la sortida de la campana atrapa-mosques. Avui, l'ensenyant de filosofia no dona

aliments a un altre per tal que li agradin sinó per canviar-li el gust”.

Terricabras va reconèixer explícitament la importància de la seva etapa com a professor de Secundària a Sant Feliu de Guíxols, un període de temps que li va servir per experimentar el contacte directe amb els alumnes i per entendre que no calia “argumentar coses impossibles: la dificultat s’ha d’expressar amb la màxima facilitat possible”.

Terricabras va afegir: “La claredat és un valor substantiu, és, per a mi, una autèntica obsessió. La filosofia és una manera de fer: descriure bé allò que s’analitza, qüestionar les veritats aparents, mantenir l’esperit crític en les respostes i matisar els judicis. Cal un cultiu rigorós del llenguatge un enamorament total, com el de Wittgenstein, una reivindicació. El tret definitiu de la nostra vida és el llenguatge, el que ens marca com a humans. I cal, en aquest sentit, mantenir viva la consciència lingüística; és per això que cada dia em fa patir més la decadència lingüística i intel·lectual”.

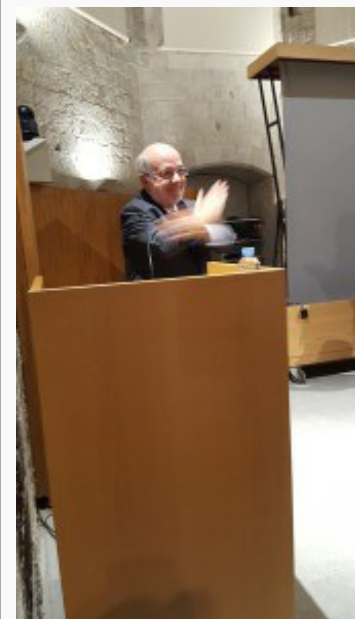
Per a Terricabras, “el cultiu de la filosofia és el cultiu de la defensa personal, alhora que s’enforteix la condició de ciutadans i el sentit d’Humanitat. Als alumnes els dic que no s’obsessionin amb la filosofia, que practiquin una dieta intel·lectual variada. En aquests anys, tant com a professor com al capdavant de la **Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani**, he mirat de treballar en un entorn que aprengué a pensar i a enraonar; i, després, a actuar. “Tot és provisional”, perquè tots tenim la vida a l’encant, però al mateix temps tot ha de dur una gran càrrega de responsabilitat”.

Per cloure la lliçó, va citar les “tres passions de Bertrand Russel: “Simples, però aclaparadorament intenses: l’ànsia d’amor, la recerca del coneixement i una insuportable pietat pel sofriment de la humanitat. Jo hi afegiria, en el meu, cas, una quarta passió: la lluita pel ple reconeixement de Catalunya”.

Al final de l’acte, es va fer lliurament al professor Terricabras d’un dibuix de Perejaume i d’una miscel·lània d’homenatge, *Cogitare Aude* (Documenta Universitaria), un volum de 511 planes amb aportacions diverses sobre la figura del professor.

Assistents a l’acte de la Sala de Graus, Facultat de Lletres

Josep M. Terricabras, a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres

Edita [Universitat de Girona](#)

Coordina Josep M. Fonalleras

Equip de redacció Josep M. Fonalleras, Carles Gorini (núms 1 i 2), Òscar Bonet (núms 1 al 6), Cristina Valentí (núm 10),

Fotografia Autors corresponents/Fina Molas (Servei de Publicacions)

Disseny [Iglésies Associats](#) / Marc Vicens

Producció Servei de Publicacions

Amb el suport del Consell Social de la UdG

Consell editorial Comissió de Comunicació de la Universitat de Girona

Estudiants en pràctiques: (a partir del núm 8) Megan Descayre (Comunicació Cultural), Jesús Malagón (Publicitat i Relacions Públiques) / (a partir del núm 9) Anna Fonalleras (Comunicació Cultural) **Col·laboracions:** Eloi Camps (Comunicació Cultural); Jaume Guzman (Comunicació Cultural); Esther Molina (becària de la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani).

www.udg.edu

Publicacions · Pl. Sant Domènec, 3 · 17071 Girona · Tel. 972 41 80 99 · Edifici Les Àligues
<http://udgent.udg.edu> revistaudgent@udg.edu